Воістину, Посланець Аллага (мир йому і благословення Аллага) зрікся тієї, хто голосно голосить, голить голову і розриває на собі одяг

Передається зі слів Абу Бурда, сина Абу Муси (нехай буде задоволений ним Аллаг), що він сказав: «Абу Муса тяжко захворів і втратив свідомість. А його голова в цей час спочивала на колінах жінки з числа його близьких. І він не зміг відповісти їй. А коли він прийшов до тями, він сказав: «Я зрікаюся того, від кого зрікся Посланець Аллага (мир йому і благословення Аллага)! Воістину, Посланець Аллага (мир йому і благословення Аллага) зрікся тієї, хто голосно голосить, голить голову і розриває на собі одяг».

[متفق عليه] [صحيح]

Абу Бурда (нехай буде задоволений ним Аллаг) розповів, що його батько Абу Муса аль-Аш'арі (нехай буде задоволений ним Аллаг) одного разу тяжко захворів і втратив свідомість. Його голова лежала на колінах жінки з його родини, яка від горя почала голосити і причитати. Через свій стан він не міг їй нічого відповісти. Прийшовши до тями, він сказав, що зрікається того, чого зрікся Посланець Аллага (мир йому і благословення Аллага), а Посланець Аллага (мир йому і благословення Аллага) зрікся наступних людей: тої, яка голосно причитає, коли трапляється горе. І тої, яка збриває рве волосся на голові, коли трапляється горе. І тої, яка розриває на собі одяг, коли трапляється горе. Усі згадані дії є характерними для періоду доісламського невігластва, а людині наказано проявляти терпіння в горі і сподіватися на нагороду від Аллага.

http://www.sunnah.global/hadeeth/uk/show/4849